

ὑπὸ Παπαδοπούλου-Κεραμέως ἐκδίδονται ἐνθ' ἄνωγε. Δώδεκα γράμματα
πατριαρχικά ὑπ' ἀριθ. 2-13, τῶν ἐτῶν 1597-1615, ἀναφερόμενα εἰς τὸν
ἐν Μήλῳ ναὸν τῶν ἀγίων Ἀναργύρων. Κατὰ τὰ γράμματα ταῦτα, ἀναφορικά
καὶ σχολιαζόμενα ἐν τῷ προλόγῳ, σ. η' - ιβ', ὁ ναὸς οὗτος, πιθανῶς βυζαντινὸν
κτίσμα, περιήλθεν εἰς τὴν κυριότητα τῶν μαδοχικῶν ἀματῆν παρακλήσει τῆς
νήσου ὑπὸ τῶν Ἑνεσῶν. Μετὰ τὴν παρακλήσιν ἔμεινε τῆς νήσου ὑπὸ τῶν Τούρκων
οἱ ὀρθόδοξοι κληρικοί τὸν διεξεδίμησαν, προσηκόντι δὲ τῇ ἐπέμβασι τοῦ πατριαρ-
χείου. Ἡ ἀνάμιξις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Γάλλου πρέσβως περιέπηξε τὸ
κτίσμα, διότι ἔταρχος ἀποσταθεὶς εἰς τὴν νήσον παρεῖπεν ἐπιθυμίας τοῦ
δωρεῖν τὸν ναὸν ἀνήκοντα ἐξ ἀρχῆς εἰς τοὺς λαεῖνους. Ἡ Πύλη ἐξέδωκεν ὁ-
ρισμὸν μοινοποιηθέντα καὶ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον καὶ διαστέλλοντα εἰς παρ-

δοσιν τοῦ βασιῶς εἰς τοὺς καδοχίμους τῆς Μητροῦ. Ἡ ἀναγκία τῆς Μητροῦ ἀναγκά-
 ζει τὸν Γάλλον πρεσβευτὴν νὰ παρακενθῇ τῆς ὑποθέσεως, καὶ νὰ ἀφίση τὴν ἐν-
 δίκην τοῦ ζητήματος εἰς τὸν ἐν Μητρῷ καδοχίμὸν ἐπίσκοπον φραγκίσμον Τομάζον,
 ὅσως ἀλληλογραφεῖ σχετικῶς μὲ τὸ πατριαρχεῖον. Τέλος, τῷ 1606, τὰ ἀντιδινα-
 μίρη συνεβιβάθησαν, οἱ δὲ ὀριζόμενοι διατεταί ἐπεδίνασαν τὴν ἐπιμαρτυρίαν
 τοῦ ἐνός τρίτου τῆς κλημάτων εἰς τὸν ἀρθόδοξον ἀρχιεπίσκοπον Παρθένιον καὶ τῶν
 ἡοιπῶν δύο τρίτων εἰς τὸν καδοχίμὸν ἐπίσκοπον φραγκίσμον. Ὑρισμένοι Μητριοὶ δὲν
 ἐδέχθησαν τὸν συμβιβασμὸν καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ φραγκίσμου ἤρπασαν ἐνδιμη-
 τιμῶς πράγματα ἀπτήμοντα αὐτῷ, πράγμα τὸ ὁποῖον προμαεὶ ἀπεταχαιμὸν γράμμα
 τοῦ Πατριαρχοῦ Νεοφύτου (1609). Ἡ διένεξις συνεχίξεται, μετὰ τὰ ἔγγραφα, μέχρι
 τοῦ 1615, ὅποτε ὁ πατριαρχὸς Τιμόθεος Β' ἐνδίδει γράμμα, δι' οὗ συνιστᾶ ὅσως
 εἰς τοὺς Μητριοὺς νὰ μὴ παρενοχλοῦν τὸν Γάλλον πρόξενον μετὰ τὸ διάστημα
 τῆς ἀπουσίας εἰς Ἰταλίαν τοῦ καδοχίμου ἀρχιεπισκοποῦ τῆς Μητροῦ Νικολάου
 Λέσδου.

